

[Skatteministeren]

Forslaget går ud på, at som en midlertidig ordning, nemlig i 1992 og 1993, kan selvstændige erhvervsdrivende, der har penge stående på en investeringsfondsordning, hæve pengene, selv om det ikke er til investering i aktiver, som man ellers skal hæve pengene til i dag, medmindre man accepterer en kraftig efterbeskatning med procenttillæg og det hele. Der er altså alene tale om, at selvstændige erhvervsdrivende, der har en investeringsfondsordning, kan hæve deres egne penge; de får blot friere muligheder for at anvende pengene. Hvor det efter gældende regler alene kan ske til anskaffelse af aktiver, kan man efter forslaget hæve mod ganske normal beskatning i hæveåret.

Så siger hr. Stavad, at skatteministeren i bemærkningerne skriver, at disse hævninger vil træde i stedet for anskaffelse af afskrivningsberettigede aktiver, og følgelig konkluderer hr. Stavad, at så vil der blive 4 mia. kr. mindre i private investeringer. Det tal er grebet ud af den blå luft. Det vil jeg gerne understrege.

Hr. Stavad har heller ikke ret i sin betragtning om, at dette vil dæmpe investeringslysten. Tværtimod. For se, hvad er situationen? Situationen er den, at vi her taler om selvstændige erhvervsdrivende, som typisk enten har underskud eller har en meget lav indtjening. De står efter gældende regler i den situation, at de enten skal anskaffe sig et aktiv, en maskine f.eks., som de dårligt nok har råd til, for de har jo ingen indtjening, eller også skal de hæve pengene uden at købe den maskine, de ikke har råd til, og desuden får de et procenttillæg lagt oven i skatten; så det er en meget, meget dyr fornøjelse. Det valg, denne selvstændige har, er enten at købe en maskine, han ikke har råd til, fordi der er svag indtjening, eller at acceptere en uhyggeligt høj efterbeskatning, en slags straffebeskatning, fordi han hæver pengene til andet end en investering i en maskine.

Der er det da klart, at når vi nu giver mulighed for, at man kan hæve penge i en trængt økonomisk situation og fylde hullet op i virksomhedens indtjening, så forbedrer vi virksomhedens konsolideringsmuligheder, hvilket giver virksomheden bedre muligheder for at overleve og giver virksomheden bedre rygstød til, når den får råd, da at foretage driftsøkonomisk sunde investeringer i maskiner og andet udstyr.

Derfor er konklusionen den modsatte af den, hr. Stavad giver udtryk for. Konklusionen er nemlig, at dette forslag vil fremme mulighederne for at bære virksomhederne over midlertidige konjunkturvanskeligheder og dermed også fremme deres muligheder for at lave driftsøkonomisk sunde investeringer i fremtiden.

Så kort sagt: Jeg er simpelt hen bare 100 pct. uenig med hr. Stavad i hans analyse af forslaget om adgangen til midlertidigt at hæve investeringsfondshenlæggelser. Det er i virkeligheden en meget elegant måde at hjælpe virksomheder over en midlertidig økonomisk trængt situation på, for der er jo tale om virksomhedernes egne penge, som står bundet på konti, og man er i dag tvunget til at købe maskiner og andet udstyr for disse penge. Nu giver vi mulighed for at hæve pengene uden at købe maskiner – mod normal beskatning selvfølgelig. Det er virkelig et forslag, som uden at belaste statskassen nævneværdigt vil have en meget positiv effekt også på investeringsklimaet i erhvervslivet.

Så var der det andet forslag, som hr. Stavad hidsede sig meget voldsomt op over. Det er forslaget om, at hvis en selvstændig erhvervsdrivende har oparbejdet noget overskydende virksomhedsskat – det vil altså sige er kommet til at betale for meget virksomhedsskat i forbindelse med hævning af opsparat overskud – skal der gives lempeligere muligheder, eller rettere, så skal der gives mulighed for, at en sådan overskydende skat kan udbetales kontant i stedet for som i dag, hvor den kun kan modregnes i senere års slutskatter. Altså reglen i dag er den, at hvis man er selvstændig erhvervsdrivende med virksomhedsordning, kan man i denne situation ikke få overskydende skat udbetalt kontant. Der er kun den mulighed at modregne i de næste 5 års skat – hvis man da har nogen skat at betale i de næste 5 år.

Se, det er en situation, der er anderledes for selvstændige erhvervsdrivende end for lønmodtagere. Alle andre skatteydere har det sådan, at hvis de er kommet til at betale for meget i skat, så får de overskydende skat tilbage på en check. Men for deltagere i virksomhedsordningen har der altså været denne særlige regel, at de ikke kan få overskydende skat tilbage på en check; overskydende skat skal modregnes i kommende års slutskat. Jeg sav-